

jeg kan ikke se, at han har Ret i de forskellige Bemærkninger, han gjorde paa det ene og det andet Punkt der.

Det ærede Medlem sammenlignede den københavnske Indkomstskattelov med det Lovforslag, vi talte om her i Folketinget i Fjor, og sagde, at medens det Forslag, som blev vedtaget i Folketinget i Fjor, havde en Bevægelsesrække helt op til 900 pCt., var det i den københavnske Indkomstskattelov kun 50 pCt., men han føjede rigtignok forsigtigt g til: for Indkomster paa mellem 2,000 og 20,000 Kr. Hvis det ærede Medlem vil gøre det samme for den københavnske Indkomstskattelovs Vedkommende som for de Kommuner ude i Landet, han tænkte paa, og ikke blot tænke paa Indkomster paa mellem 2,000 og 20,000 Kr., men paa alle Indkomster, vil han opdage, at de Svingninger, der er for den københavnske Indkomstskats Vedkommende, ere af en ganske tilsvarende Karakter som de, der findes ude i Kommunerne. Det ærede Medlem har desuden overset Bestemmelserne om Fradrag for Børn, som i meget høj Grad spille ind i Reglerne for Københavns Vedkommende. Hvis det ærede Medlem skulde interessere sig for fortsatte Studier paa dette Omraade, vil jeg anbefale ham at gennemlæse Forhandlingerne om den københavnske Indkomstskattelov, som de førtes oppe i Landstinget. Ikke mindst kan jeg anbefale ham de Udtalelser, som faldt fra Ordføreren for Landstingets Højre, der vel er et af de Medlemmer i Rigsdagen, der staar det ærede Medlem nærmest med Hensyn til Æmhed og Sympati for de store Formuer og Bekymring for de frygtelige Følger, de paa-tænkte Skatter kunne bringe over disse Formuer. Hvis det ærede Medlem vil studere dette, vil han se, at det er lige saa galt at være rig i København, som det er ude i Kommunerne. Det eneste forbløffende er, at der er nogen, der har Lyst til at være det til Trods for de meget store Skatter. Men det er egentlig ogsaa paa dette Punkt, det ærede Medlems Bekymring er saa stærk, Bekymringen for, at de store Skatter paa de mest velhavende skulde røve disse deres Initiativ. Det er dette Omkvæd, vi tidligere have hørt atter og atter fra konservativ Side, og som nu lyder fra et Medlem af det moderate Parti, at saa snart man sætter Skatterne op for de rige, svækkes deres Virkelyst, deres Energi og Initiativ. Det er forbløffende, at man fra de samme Sider altid præker, at der skal Afgifter overfor de fattige, for at de kunne lære at ranke Ryggen og blive flittige og sparsommelige.

Den ene Vej til at bøde paa det Mis-

forhold, som findes i vore økonomiske Forhold for Øjeblikket, der er foreslaaet, er da at gaa til en Række store Skattepaalæg. Ved Siden af dette staar Forslag om forskellige Beparelser. Det er ikke Beløb, der blot kunne sammenlignes med de andre. Det er omkring $\frac{1}{10}$ deraf eller noget mere. Alligevel tror jeg, alle Medlemmer her i Tinget ville have et levende Indtryk af, at disse Beparelseforslag ere en ikke lidet betydningsfuld Del af de Ting, der forelægges for os. Vi ville vistnok alle erkende, at som Situationen er, maa vi søge at spare et Beløb, der omtrent svarer til de 2,400,000 Kr., som ere bragte i Forslag fra Regeringens og Finanslovkommissionens Side. Men jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer ville have et levende Indtryk af, at Meningerne her i Tinget ville være meget delte med Hensyn til, hvor det er, at disse Penge skulde spares. Der tænker jeg blandt andet paa Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) i Gaar. Det ærede Medlem omtalte en Beparelse, som gjaldt et Oplysningsforetagende, hvor der var sparet 16,000—18,000 Kr., og sagde, at det var meget bedre at beholde den Bevilling og til Gængæld spare et tilsvarende Beløb paa den Bevilling, der gives til Skytteforeningerne. Jeg er naturligvis enig med det ærede Medlem deri.

Der er en anden Beparelse, som foregik allerede i Fjor, men som jeg ønsker, vi maa komme bort fra i Aar, og som jeg har noget Haab om, at vi ogsaa virkelig skulde komme bort fra. Jeg tænker paa det Tilskud til Folkeuniversitetsforeningerne, som vi diskuterede saa meget i Fjor, men som den Gang skødes ud med den Motivering fra det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), at han haabede derved at faa bedre Betingelser for at gennemføre det i Aar, og de Udtalelser, som i Fjor faldt fra den højtærede Kultusminister, tydede ogsaa paa, at han vilde gøre sit yderste for i Aar at søge at faa denne Bevilling gennemført igen. Det haaber jeg da vil ske.

Naar man spørger, hvor man da skal finde noget til at erstatte det ene og det andet Beløb, som paa den Maade kunne komme—jeg kunde nævne andre Beløb som Understøttelser til Haandværkeres Oplysning, der paa forskellige Punkter ere nedsatte, i det hele en lang Række af Bevillinger, som have været givne til Fremme af kulturelle Formaal og af Næringslivet, og som jeg tror, det er meget betænkeligt at gaa bort fra—, er der et Sted, hvor man i alt Fald kan faa nogen og rimeligvis tilstrækkelig Erstatning. Det er paa Krigs-